

Man gik derefter til Indstillingerne under Nr. 1, 2, 9, 10, 16 og 20 vedrørende *Finansministeren* (se Tillæg B., Sp. 499—502, hvortil høre Betænkningens Numre 2, 3, 15, 17, 33 og 41.

Uden for Betænkningen var der til dette Afsnit stillet følgende Ændringsforslag:

Af *A. Jessen*:

(Bet. Nr. 14 og 23). Andragender fra Gaardejerne *R. Hansen*, Vonsild Mark, og *J. Thygesen*, Lykkesgaard ved Kolding, om Tilbagebetaling af indbetalt Afløsningssum af den paa deres Ejendomme hvilende Jordebogsafgift henvises til *Finansministeren*.

Af *Ellinger*:

(Bet. Nr. 35). Andragende fra Selskabet „*Trifoliunns Mælkforsyning*“ om Tilbagebetaling af et af Selskabet i Told udbetalt Beløb henvises til *Finansministeren*.

Ordføreren (*Jens Busk*): Af de til Finansministeren henviste Andragender har det første, det under Nr. 2, ogsaa været forhandlet med Krigsministeren, idet Andragendet er fra Funktionærer og Arbejdere ved Hærens tekniske Værksteder og Magasiner om, at der maa blive tilstaaet dem en aarlig Understøttelse eller Pension i Tilfælde af Arbejdsudygtighed ved Ulykestilfælde, Sygdom eller Alderdom. Andragendet er fra 237 Mænd, men realiter betyder Vedtagelsen af en Indstilling her i Overensstemmelse med Andragendet, at vi ere rede til at gøre samtlige danske Statsarbejdere af enhver Art pensionsberettigede. Det kan maaske være rigtigt, men det er jo et finansielt Spørgsmaal af saa stor Betydning, at det vel maa overvejes, inden vi gaa til en saadan Pensionering. Af Hensyn til Sagens finansielle Betydning have vi ment at maatte forhandle særlig med Finansministeren, og han har da ogsaa under Konferencen i Udvalget i Princippet stillet sig velvilligt til Sagen, men den kræver jo Overvejelse, og derfor henviser vi Andragendet baade til Krigsministerens og Finansministerens Undersøgelse og Overvejelse. Det er jo en Sag, der ikke kan afgøres ved et Pennestrøg eller en Afstemning alene ved denne Lejlighed. Det er saa at haabe, at denne Undersøgelse

og Overvejelse maa give et Resultat, som Andragerne kunne være glade ved, og som Statskassen kan være i Stand til at bære.

Det næste Andragende, det under Nr. 3, er fra Graver ved Viborg Kirkegaard, en afskediget Sergeant O. Nielsen Munksgaard. Han er i sin Tid efter egen Begæring bleven afskediget for at overtage denne Graverstilling. Han havde en Legemslyde den Gang, saa at, hvis han havde henvendt sig til Krigsbestyrelsen kunde han have faaet Invalidforsørgelse, og han fortæller, at hans Pension vilde være bleven 422 Kr. Nu har han faaet denne Graverplads men ingen Pension. Efter Ikrafttrædelsen af Pensionsloven af 19. December 1902 søgte han Finansministeren om Pension men modtog Afslag. Han mener nu, at Billighed taler for, at det, at han ikke har været fremstillet for en Kassationskommission, ikke bør komme ham til Skade. Fra Finansministeriet har han i sin Tid faaet et Svar under 11. Juni 1903, hvori der siges, at saa længe han er Graver, kan han ingen Pension faa, men der tilføjes — Skrivelsen er undertegnet af Hr. Hage, der den Gang var Minister —, at naar han afskediges fra Stillingen som Graver, kunde der maaske være Anledning til at give ham Pension. Andrageren beraaber sig nu paa, at han ikke alene er pensionsberettiget, men ogsaa, at han er invalid, og som Følge deraf mener han, at han er berettiget til at faa noget. Finansudvalget kan naturligvis lige saa lidt forlange af Ministeren som af Tinget, at der skal gøres noget, der strider mod Lovene, og derfor have vi ikke pure forlangt Sagen henvist men foreslaaet, at den henvises til Undersøgelse og Overvejelse. Viser det sig saa, at der bør ydes Manden noget, ere vi villige til at støtte Ministerens eventuelle Forlangende i saa Henseende.

Det næste Andragende er Nr. 15 fra Husmand C. Fjederholt Thomsen af Aulum ved Herning om Invalideunderstøttelse. Andrageren var nemlig ved 8de Bataillon i Krigen 1864, og han anfører, at han paa Turen fra Dannevirke til Graasten fik en Svaghed i højre Ben, der senere har været ham til megen Hinder under hans Arbejde. Ifølge det Bilag, der foreligger, have vi ment, at denne Mand kunde have et moralsk Krav paa, at der blev taget Hensyn til ham. I det hele taget er baade Finansudvalget og Tinget, og jeg kan sige Ministeren med, meget humant tænkende overfor disse gamle Invalidere fra 1864, som jo nu ere gamle Mænd, for ikke at